

Mange af dem have adskillige Timers Arbejde, naar de komme hjem. De ville derfor sikkert ikke være kedede af denne Bestemmelse eller modsætte sig dens Indførelse. Den er saavel i deres egen Interesse som i den kommende Slægts Interesse.

N. Christensen: Skønt den højtærede Indenrigsminister allerede har imødegaaet de Udtalelser, som faldt fra det ærede Medlem for Maribo Amts 3dje Valgkreds (Rørdam), ønsker jeg dog at knytte et Par ganske faa Bemærkninger til disse Udtalelser. Jeg maa nemlig give den højtærede Minister fuldkommen Ret i, at det foreliggende Lovforslag ikke kan betragtes som et socialistisk Forslag. Naar man vil se ædrueligt paa det, er det kun et Arbejderbeskyttelsesforslag, fremtvunget af de kapitalistiske Produktionsforhold. Det er ganske vist et ret effektivt Forslag, men det er dog paa den anden Side temmelig begrænset affattet. Det ærede Medlem for Maribo Amts 3dje Valgkreds gik ud fra, at Konsekvensen af, at man herved formenter nogle Mennesker at arbejde, blev den, at Staten maatte give dem deres Underhold. Det staar der ikke noget om i Loven, og vi vide allesammen, at Staten ikke giver nogen deres Underhold paa anden Maade, end at Embedsmænd og Folk over 60 Aar faa dette henholdsvis som Pension eller som Alderdomsunderstøttelse, og at Resten, som skal have noget i saa Henseende, faar Fattighjælp, men denne er ikke meget eftertragtet. De fleste ville, saa vidt det er dem muligt, søge at undgaa at modtage den. De ved dette Lovforslags Vedtagelse skabte Forhold ville sikkert ikke føre til større Fattigdom i den arbejdende Befolkning, end der nu er. Grunden til den store Fattigdom er ofte Arbejdsløshed, der atter i mange Tilfælde er en Følge af det store Børnearbejde. Et Barn kan ofte faa noget at bestille, medens en voksen Mand ikke kan opnaa Arbejde. Det er en simpel Følge af, at Barnets Arbejde som Regel er meget billigere, medens den voksne skal have saa meget for sit Arbejde, at han kan ernære sin Familie. Da jeg ellers i det store og hele kan slutte mig til, hvad der er udtalt af det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds (J. Jensen), ønsker jeg kun at anstille et Par specielle Betragtninger og i øvrigt at udtale min Anerkendelse af dette Lovforslags Fremkomst.

Det har for mig sin største Betydning derved, at det inddrager alle større Haandværks- og industrielle Virksomheder

under sig. Om det er rigtigt, at der er sat Tallet 5 som Minimum for Arbejdere, kan jeg ikke dømme om, men det er jo rimeligt, at der angives et saadant Minimumstalt. Maatte det dog under en eventuel Udvalgsbehandling lykkes at faa vedtaget Arbejderbeskyttelse for nogle af de Erhvervsgræne, som endnu ikke ere inde under Arbejderbeskyttelse! Det vil vist ikke være vanskeligt at faa nogle af de specielle Arbejder, der nu nævnes og drives som Haandværk, sat ind i Loven. Jeg vil kalde dem farlige Haandværk og vil saa blandt disse nævne Grovsmedene. Det forekommer mig at være lige saa farligt at staa ved en Ambolt i en Smedje, at beslaa Heste, som at staa over en eller anden Maskine, og man hører ofte, at der forefalder Ulykkestilfælde ved saadanne Lejligheder. Det kan maaske meget ofte have sin Grund i, at de vedkommende Steder ikke ere underkastede Tilsyn. Jeg skal fremhæve et lille Tilfælde, som jeg selv har oplevet. Der kom en Dag et ungt Menneske mellem 15 og 16 Aar ind paa mit Kontor og fortalte mig, at han havde mistet det ene Øje under sit Arbejde; nu havde han været hos Lægen, derefter ligget paa Klinik i nogen Tid og der faaet indsat et Glasøje. Nu kom han til mig, fordi hans Arbejdsgiver, skønt Manden var kommen til Skade ved, at et Stykke gloende Jærn under Arbejdet var fløjet op i Øjet paa ham, nægtede at kautionere for ham eller i det hele taget yde ham nogen Hjælp med den Motivering, at Ulykkestilfældet ikke faldt ind under Ulykkesforsikringsloven. Han vilde nu spørge mig til Raads. Senere har jeg ganske vist ikke set noget til dette unge Menneske; jeg tænker det kommer af, at den paagældende Mester er gaaet i sig selv og har indset, at han ikke har baaret sig rigtig ad over for sin Lærling. Jeg kunde fremdrage flere analoge Tilfælde, som vise, at dette Haandværk burde sortere saavel under Ulykkesforsikringsloven som under Arbejderbeskyttelsesloven.

Endvidere forekommer det mig at være en Skavank ved Lovforslaget, at der slet ikke tages noget Hensyn til Hjemnearbejdet. Det er jo rimeligt, at man, naar der sættes strenge Bestemmelser for Arbejdet i Fabrikkerne, da vil søge at faa udført en Del af Arbejdet i Hjemmet. Om dette Spørgsmaal udtalte i øvrigt den ærede foregaaende Taler sig, saa det skal jeg paa Grund af den fremrykkede Tid ikke komme ind paa. Lovforslagets Bestemmelser om, at Børnearbejde i merkantile For-